

“मीठे बच्चे— शिवबाबा यतिबेला तिम्पो सामुन्ने उपस्थित हुनुहुन्छ। तिमीलाई पहिला यो निश्चय हुनुहुन्छ—
हामीलाई पढाउने स्वयं शिवबाबा हुनुहुन्छ, कुनै देहधारी होइन।”

प्रश्नः— बाबा सँग कुनचाहिँ प्रश्न सोध्नु पनि बाबाको अपमान जस्तै हो?

उत्तरः— बच्चाहरूले बाबा सँग सोध्छन्— बाबा हजुरको यस तनमा आगमन कहिलेसम्म हुन्छ वा विनाश कहिले हुन्छ? बाबा भन्नुहुन्छ— यो तिमीले मेरो अपमान गरे जस्तै हो। पाहुना सँग सोध्नु— तपाईं बाँकी कति दिन रहनुहुन्छ? यो त अपमान भयो नि! भन्नेछन्— के म तपाईंहरूको लागि बोझ भएको छु? शिवबाबा त जबसम्म यहाँ हुनुहुन्छ, तबसम्म तिमी बच्चाहरू खुशी छौ नि। त्यसैले यस्ता प्रश्न बाबा सँग सोध्नु हुँदैन।

ओम् शान्ति। बाबा बसेर ब्रह्माद्वारा आफ्ना बच्चाहरू, ब्रह्माकुमार र ब्रह्माकुमारीहरू लाई सम्झाउनुहुन्छ। ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूले पनि सम्झन्छन्— निराकार बाबाले ब्रह्माद्वारा सम्झाइरहनु भएको छ। बाबा त हुनुहुन्छ निराकार। कसैलाई साक्षात्कार पनि गराउनु छ भने ब्रह्माको शरीर नै सामुन्ने गराउँछु। यदि स्वयम्को साक्षात्कार गराए भने कसैले बुझ्न सक्दैनन्। उहाँ त एक बिन्दु हुनुहुन्छ। जसरी आत्मा तारा हो, त्यस्तै परमात्मा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ। यो बुझिले जान्नु पर्छ। साक्षात्कार भए पनि चीज त त्यही देखिन्छ अरू के चीज हुनसक्छ। खासगरी धेरैलाई ब्रह्माको साक्षात्कार गराइन्छ ताकि यिनको पासमा जाउन्। सानो चीजलाई कसैले जान्न सक्दैनन्। ब्रह्माद्वारा बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, ज्ञान दिनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— बच्चाहरू मैले यो साधारण मनुष्य तनको आधार लिन्छु। ब्रह्मा त प्रसिद्ध छन्। बुझ्नेछन् बाबा यिनमा हुनुहुन्छ। यो बाबाको रथ हो। बाबा हुनु हुँदैनथ्यो त यी ब्रह्मा पनि किन हुन्थे? अनि यी बी.के. पनि किन। बच्चाहरूलाई ज्ञान मिल्छ। तिमीलाई थाहा छ यो ज्ञान परमपिता परमात्मा बाहेक कसैले दिन सक्दैन। ज्ञानका सागर उहाँ निराकार हुनुहुन्छ। शरीर विना ज्ञान दिन कसरी सकिन्छ? बच्चाहरूलाई यो निश्चय हुनु पर्छ— यतिबेला बाबा उपस्थित हुनुहुन्छ। बुझिले भन्छ बाबा यिनमा प्रवेश हुनुहुन्छ, जो बसेर ज्ञान दिनुहुन्छ। उहाँ परमपिता परमात्मा विना स्वर्गको वर्सा मिल्न सक्दैन।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ भक्तिमार्गमा जति पनि चाडपर्व आदि मनाइन्छ ती सबै यस समयका नै यादगार हुन्। शिवजयन्ती पनि यस समयको नै पर्व हो। त्रिमूर्ति शिव, परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्नुहुन्छ। कृष्णले कहाँ नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्छन्। ब्राह्मण कुल चल्दै आउँछ। उनीहरूलाई यो थाहा छैन— ब्राह्मण नै देवता बन्छन्। ब्रह्माका सन्तान तिमी ब्राह्मण हौ। जति पनि मनुष्य मात्र छन्, सबै धर्मका, उनीहरूलाई थाहा छ— हाम्रो पितापुर्खा ब्रह्मा हुन् जसलाई आदम-बीबी अथवा आदि देव, आदि देवी भनिन्छ। उनी पनि शिवबाबाका रचना हुन्। बाबाले रचना कसरी रचनुभयो? आफ्नो बनाउनु भयो। यो हो पहिलो नम्बरको कुरा। अल्फ पछि फेरि बे। यी कुरालाई जसले राम्रो सँग बुझ्दछ उसैले उच्च पद प्राप्त गर्छ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ मनुष्य कति घोर अन्धकारमा छन्। कल्प पहिला पनि जब आगो लागेको थियो तब जागेका थिए। त्यो दृश्य फेरि हुन्छ। हुन पनि आवश्यक छ। अन्य धर्मकाले यो कुरालाई बुझ्दैनन्, न पुरुषार्थ गर्छन्। सत्ययुगमा त यति मनुष्य आउन सक्दैनन्। त्यहाँ धेरै थोरै हुन्छन् जसले सूर्यवंशी घरानामा राज्य गर्छन्। सबै ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएका छन्। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ म पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु। कुनै पनि कुराको जवाफ ड्रामामा छ भने बताउँछु। ड्रामाको सबै रहस्य अहिले कहाँ बताउँछु। ममा पनि पार्ट निश्चित गरिएको छ। जसरी निस्कँदै जान्छ तिमीलाई सम्झाउँदै जान्छु। सबै थोक ड्रामा अनुसार नै चल्छ, त्यसमा फरक पर्न सक्दैन। ड्रामामा छैन भने जवाफ दिन्न। यस्तो होइन— अहिले नै बताइदिऊँ बाँकी यति वर्ष छ भनेर। बाबालाई सोध्छन्— बाबा कहिले सम्म यस शरीरमा वास गर्नुहुन्छ? बताउँदिनँ। ड्रामामा छँदै छैन अनि के गर्न सकिन्छ? ड्रामामा छ भने बताउँछु। म आएको नै छु तिमी बच्चाहरूलाई पढाउन। म तिम्रो पिता पनि हुँ। तिमीले गाउँछौ तिमी माता-पिता... त्यही पार्ट खेलिरहेको छु। मेरो कर्तव्य हो तिमीलाई शिक्षा दिनु। मलाई भन्छन् ज्ञानका सागर, मनुष्य सृष्टिका बीजरूप। चैतन्य बीजले त सबैथोक बताउँछ नि। यस वृक्षको लागि बरको रूखको उदाहरण दिइन्छ। तिमीलाई थाहा छ देवी-देवता धर्म अहिले छैन। बाँकी सबै धर्म छन्। अब यी सबै खतम हुन्छन्। फेरि आफ्नो समयमा आएर स्थापना गर्छन्। मैले देवता धर्मको स्थापना गरिरहेको छु जब कि त्यो धर्म प्रायः लोप छ, चित्र मात्र छन्। तर यो कसैलाई थाहा छैन— देवी-देवता धर्म कहिले थियो? कहाँ हरायो? केवल भन्छन् लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। द्वापरमा कृष्ण आए, गीता सुनाए बस। यी शास्त्र आदि सबै भक्तिको लागि हुन्। द्वापरमा बसेर यी शास्त्र आदि बनाउँछन्। सत्यखण्डमा केवल देवताहरूले राज्य गर्थे। यो हो नै झूटो खण्ड। त्यहाँ त कुनै पनि पाप हुँदैन। अहिले बाबाले तिमीलाई पुण्य आत्मा बनाइरहनु भएको छ। ड्रामामा निश्चित छ। रावण राज्यमा नै भक्ति, शास्त्र आदि सुरु हुन्छन्। यो अनादि ड्रामाको सुटिङ्ग भइसकेको छ। यो हो नै झूटो दुनियाँ। ईश्वरको लागि पनि झूटो बोल्छन्। ईश्वर त सबै भन्दा उच्च हुनुहुन्छ, हामी उहाँ सँग मिल्न चाहन्छौं भने अवश्य उहाँबाट केही मिल्छ। पिताबाट के मिल्छ? उहाँ हुनुहुन्छ सर्वका सद्गति दाता। सर्वलाई दुःखबाट छुटाउनुहुन्छ। रावण पनि धेरै कठोर छ। आधाकल्प उसको राज्य चल्छ। तर उसले दुःख दिन्छ त्यसैले सबै मनुष्यले बाबालाई याद गर्छन्। रावणले तिम्रो सारा राजधानी खोस्दिन्छ, त्यति कठोर छ। अहिले तिमीलाई थाहा भएको छ— बाबाले हामीलाई वर्सा दिनुहुन्छ, रावणले श्राप दिन्छ। मनुष्यलाई यो थाहा छैन— बाबाले कहिले वर्सा दिनुहुन्छ? कृष्णको नाम गीतामा राखेर गीतालाई झूटो बनाइदिएका छन्। सबै भन्दा ठूलो भूल यो हो। यी बाबा पनि त नारायणका पक्का भगत थिए, गीता पढ्थे। गीता नपढे सम्म कुनै काम गर्दैनथे। जब साक्षात्कार भयो अनि बुझे यो झूटो गीता हो, एकदम सँग छोडिदिए। बाबाले हामीलाई यो (लक्ष्मी-नारायण) वर्सा दिनुहुन्छ। अहिले त धेरै थोक बुद्धिमा आएको छ, शिवबाबाले सम्झाइरहनु हुन्छ। कहिल्यै कुनै शास्त्र लिनु भएन। बाबाले सुनाइरहनु भएको छ। यिनले पनि भन्छन्— मैले सुनिरहेको छु। कहिले काहीं बाबा नहुँदा यिनले पनि सुनाउँछन्। यिनमा बाबा हुनुहुन्छ त्यसैले ब्रह्माको नाम त्यति छैन। अजमेरमा एउटा मन्दिर बनाएका छन् तर केही बुझेका छैनन्। कृष्णलाई मुरली दिए र सरस्वतीलाई

सितार दिएका छन्। सरस्वतीलाई विद्याकी देवी भन्छन्। विद्याका देवता ब्रह्माको सट्टा कृष्णलाई भनेका छन्। अलमलमा परेका छन्।

बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ त्रिमूर्तिमा कृष्ण त छैनन्। छ न त छन् तर गुप्त। राधा-कृष्ण नै लक्ष्मी-नारायण बन्छन्, यो पनि कसैलाई थाहा छैन, परमपिता परमात्माले सम्झाउनु भएको थियो भनेर। अहिले पनि सम्झाइरहनु हुन्छ। साधु-सन्त आदिले यो कुरा बुझे भने यहाँ सबैको भीड लाग्छ। तर ड्रामामा यस्तो पनि छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म संगममा आएर राजयोग सिकाउँछु, जो पास हुन्छन् उनीहरू सूर्यवंशी बन्छन्, जो फेल हुन्छन् उनीहरू चन्द्रवंशी बन्छन्। सूर्यवंशीका प्रजा सूर्यवंशी हुन्छन्, चन्द्रवंशीका प्रजा चन्द्रवंशी हुन्छन्। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा सारा चक्रको ज्ञान छ। तिमी हौ स्वदर्शन चक्रधारी ब्राह्मण। यो हो सर्वोत्तम ब्राह्मण कुल। तिमी सेवाधारी हौ। तिमीले गुप्त भेषमा योगबलले भारतवर्षलाई स्वर्ग बनाउछौ। तिमी लागि स्वर्ग अवश्य चाहिन्छ। पुरानो दुनियाँलाई खतम गर्नु छ। श्रीमत्तमा तिमीले आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ। यादवहरूको राजाई खतम हुनु छ। पाण्डवहरूले राजाई स्थापना गरिरहेका छन्— नयाँ दुनियाँको लागि। पुरानो दुनियाँलाई आगो लाग्नु छ। यो पनि जान्दछौ— बाँकी कति दिन होला? धेरै थोरै। बाँकी कति समय छ? यो हामीले सोध्न सक्दैनौं। पाहुना सँग सोधिँदैन, तपाईं कति दिन रहनुहुन्छ? सोच्नेछन् सायद म बोझ भएँ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— म यहाँ छु त्यसैले तिमीहरू खुशी रहन्छौ नि। फेरि सोध्यौ किन— कहिले सम्म रहनु हुन्छ? यो सोध्नु पनि अपमान जस्तै हो, यसमा पनि लाज मान्नु पर्छ। यो सोध्नु पनि यस्तो भयो— जस्तै बाबा चाँडो गए राम्रो, त्यसैले यस्ता किसिमका प्रश्न बाबा सँग सोध्न पनि मिल्दैन। यस्तो बाबा त कोही हुन सक्दैनन्। बच्चाहरूले नै बाबालाई चिनेका छन्। कृष्णको लागि यस्तो भनिँदैन— उनमा परमात्मा हुनुहुन्छ। कृष्ण नै याद आइरहन्छन्। परमात्माको त याद आउन सक्दैन। कृष्णलाई हेरिरहन्छन्। शिवलाई याद नै गर्दैनन् त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— शिवबाबालाई याद गर। देह-अभिमानमा रहनु छैन। श्रीकृष्णको महिमा कुनै कम छैन।

बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई आउनु नै छ पराई देश, पुरानो शरीरमा। श्रीकृष्ण त रावणको देशमा आउन सक्दैनन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ श्रीकृष्णको आत्मा पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा अहिले यो शरीरमा छ। यो अन्तिम शरीर हो। यही फेरि नम्बर एक पावन शरीर बन्छ। यी सबै कुरा अरू कसैको बुद्धिमा आउन सक्दैन। रावणको चित्र बनाउँछन् तर जान्दैनन्— रावणको प्रवेशता कहिलेबाट भएको हो? जलाउँदै आउँछन्। मरेको भए त जलाउन बन्द गर्थे, मर्दैन, त्यसैले हरेक वर्ष जलाउँछन्। यो सबै हो भक्तिमार्ग। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले तिमीलाई सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी बनाएँ। तिमी फेरि शूद्रवंशी बन्यौ कसरी? अहिले फेरि तिमीलाई सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी बनाइरहेको छु। अहिले तिमीलाई थाहा छ— हामीले विश्वमाथि जित प्राप्त गछौं फेरि हार खान्छौं। जब देवी-देवता धर्म थियो तब अरू कुनै धर्म थिएनन्। अब फेरि त्यो धर्म स्थापना हुन्छ अनि अरू सबै धर्म खतम हुन्छन्। लक्षण पनि तिमीलाई देख्नमा आउँछ। कति साइन्सको काम चलिरहेको छ। खुशी पनि मनाउँछन्। यस्तो हवाई जहाज निक्लन्छ जुन ३-४ घण्टामा लन्डन पुग्छ।

आजकल हजाईजहाजमा हात्ती, बाँदर, भ्यागुता सबै जान्छन्। यी सुखको लागि पनि हुन् र दुःखको लागि पनि हुन्। त्यहाँ विमानमा घुम्छन्। अहिले तिमी उच्च तकदिर बनाउन आएका छौ। तिमी नै देवी-देवता बनिरहेका छौ। स्वर्गको नाम गाउँछन् तर जान्दैनन्— स्वर्ग कहिले थियो? भन्छन् स्वर्ग गए त्यसैले अवश्य नर्कमा थिए। तर सोझै भन्यौ— तिमी नर्कवासी हौ भने रिसाउँछन्। अहिले तिमीमा तागत छ। तिमीले भन्न सक्छौ तिमीले पतित-पावनलाई बोलाउँछौ भने अवश्य पतित छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले वृक्ष अन्तिम अवस्थामा पुगेको छ। महाभारी लडाईं प्रख्यात छ। तिमीलाई थाहा छ हामी आएका हौं राजाई लिन। हामी स्थापनाको लागि निमित्त हौं। पछि गएर यी सन्यासी, महात्माहरूले पनि तिमी कुरा मान्नेछन्, सबै ड्रामामा निश्चित छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) गुप्त रूपमा योगबलद्वारा विश्वलाई स्वर्ग बनाउने सेवा गर्नु छ, रूहानी सेवाधारी बन्नु छ।
- २) हाम्रो सर्वोत्तम ब्राह्मण कुल हो, हामी स्वदर्शन चक्रधारी हौं। यो नशामा रहनु पर्छ। कुनै पनि कुरामा संशय गर्नु हुँदैन।

वरदानः— शक्तिशाली ब्रेकद्वारा सेकेन्डमा व्यक्त भावबाट पर हुने अव्यक्त फरिश्ता अथवा अशरीरी भव चारैतिर आवाजको वायुमण्डल होस् तर तिमीले एक सेकेन्डमा फुलस्टप लगाएर व्यक्त भावबाट पर होऊ, एकदम ब्रेक लागोस् तब भनिन्छ अव्यक्त फरिश्ता वा अशरीरी। अब यो अभ्यासको धेरै आवश्यकता छ किनकि अचानक प्रकृतिको आपद-बिपद आउनु छ, त्यतिबेला बुद्धि अन्त कतै नजाओस्, बाबा र म, बुद्धिलाई जहाँ लगाउन चाह्यो त्यहीं लागोस्। यसको लागि समाहित गर्ने र समेट्ने शक्ति चाहिन्छ, तब उड्ती कलामा जान सकिन्छ।

स्लोगनः— खुशीको खुराक खाइराख तब मन र बुद्धि शक्तिशाली बन्छन्।